

1. Leekiv armastus

I. Põllu

Võin mängida sinuga saunas.
Võin lebada sinuga teki all.
Kuulud Florasse või oled Faunas.
Pole tähtis, oled tõeale nii lähedal.

Võin kukkuda just nagu kivi.
Võin diktoriks hakata ETV's
Palun ütle, mis on sinu nimi?
Mina olen mees.

Ma ei löö sind, sest ainult mina tean,
mis sul päriselt haiget teeb.
Sa ei usu mind, kuidas ma su sisse näen.
Ja see ehk ongi hea, või... ?

Võin olla päev läbi su kõrval.
Võin helistada kaubanduskeskusest.
Võime kõõluda maailma serval.
Võime rääkida tühistest asjadest.

Võin olla su mina ja teine.
Ma võiks olla su akude laadija.
Ja võib-olla su hommikueine
või kraadiklaas.

Ma ei armasta sind,
sest ainult mina tean,
kuidas see haiget teeb.
Sa ei aimagi, mis minust sinu sisse jääb.
Ja see ehk ongi hea, või... ?

Ma ei armasta sind,
sest ainult mina tean,
kuidas see haiget teeb.
Sa ei aimagi, mis minust sinu sisse jääb.
Ja see ehk ongi hea.

2. Vana jõgi

J. Christie, H. Karmo

Kõike head, vilgas kodulinn,
jätma pean mõneks ajaks sind,
sest kuskil kaugel on ootamas mind
üks vana jõgi.

Telgi kaldale kaasa toon,
Purju end värskest õhust joon
Ja tunnen taas, et ta looduses on -
see vana jõgi.

Refr. Vana jõgi, vana jõgi -
kui pelgupaik sa minu jaoks.
Vana jõgi, vana jõgi -
mis teen küll siis, kui sa ükskord kaod?

Vetepeeglis kasesalu, väreluste värv,
Käin paljapäi ja paljajalu,
Puhkab pingul närv.
Vana jõgi ...

Peatub siin rutlik ajasamm,
Magab vaid vana veskitamm,
On värskust täis iga päikesesamm,
vana jõgi ...

Refr. Vana jõgi ...

3. Tõuse üles ja läheme ära

V. Toomemets, H. Runnel

Tõuse üles ja läheme ära,
kaste langeb ja märjaks saab maa.

Tõuse üles ja läheme ära,
kauem siia me jääda ei saa.

Võta kinni, kui tahad, veel kaelast,
võta sõrmedest, hoiu veel käest.
Aga ehted, mis kadusid kaelast,
ükskord tagasi küsid mu käest.

Tõuse üles ja läheme ära,
kauem siia me jääda ei saa.
Õõ on lühike, hilja või vara
juba on, enam aru ei saa.

Võta kinni, kui tahad, veel kaelast,
võta sõrmedest, hoiu veel käest.
Aga ehted, mis kadusid kaelast,
ükskord tagasi küsid mu käest.

Tõuse üles ja läheme ära,
kaste langeb ja märjaks saab maa.
Tõuse üles ja läheme ära,
kauem siia me jääda ei saa.

4. Vana vaksal

R. Rannap, P. Ilus

Mind jälle äratab üks vana tantsuviis,
sest rattad laulavad, kui tookord minnes siit.
Ma tõusen rutates ja ennast valmis sean,
sest varsti peatub rong vanas vaksalis.

Refr: Siin ta on, vana jaam,
millest kord astusin maailma
õnne tabama.

Tookord rong lahkus siit
ja mind kaasa ta viis kaugele,
rattad laulsid sama viit.

Ja võtan kohvri ma, on sama lihtne ta,
nii nagu lahkudes, mil rong mind ära viis.
Pea ükski avaneb, mus miski ärkab taas,
veel hetk ja olengi vanas vaksalis.

Refr: Siin ta on, vana jaam,
millest kord astusin maailma
õnne tabama.

Tookord rong lahkus siit
ja mind kaasa ta viis kaugele,
rattad laulsid sama viit.

Perroon mu jalge all on rohtu kasvanud.
Näe, vana kell käib seal, kuid aeg on ikka uus.
Mis teada saanud ma, kas taband unelma
või kõik on jäänud nii vanas vaksalis?

Refr: Siin ta on, vana jaam ...

5. Sõpradele

M. Pokinen

Sõbrad tulge ja istume maha,
mul on vein ja ilmatum aeg
sellel hetkel just teiega tahan
olla koos ja teha üks naer

Leidkem aega, et kohale tulla
Pole tarvis teil pruukida suud
võime lihtsalt üksteise jaoks olla
Kui on öö, näiteks vaatame kuud

Sest nüüd ma tean, et iga päev
võin käe teil anda ma
Sest te olete siin, olete siin ja mina olen ka
Ja mina olen ka

Mul on alati olnud üks komme:
igatseda, kui ma teid ei näe
Ja kui mitte täna, siis homme
küsin kindlalt, et kuidas teil läeb

Olen teie jaoks siis, kui on vaja
Ja kui pole, olen ikkagi
Mul on kaks kätt, olen kallistaja
Ja mu laul kõlab lõpuni

Sest nüüd ma tean, et iga päev
võin käe teil anda ma
Sest te olete siin, olete siin ja mina teie ka

Ja nüüd ma tean, et iga päev
võime kokku kuuluda
Teil on mulle käsi, mulle käsi ja minul teile ka
Ja minul teile ka

6. Pille-Riin

A. Vainola, T. Trubetsky.

Taevas sinetav ja hämar,
kuhugi on kadund kuu.
Sulalumine on tänav,
akna all on raagus puu.
Lume sisse pikad triibud,
teinud Sinu Soome kelk.
Nukralt seljatoele liibud,
silmsis äraolev helk.

Ref: Pille-Riin, Pille-Riin,
kohtume me täna siin,
õhtusinas laternate all.
Pille-Riin, Pille-Riin,
lapsepõlv on möödas siin,
varakevadisel tänaval.

Sul on suvepäike põues,
kevadõhtu on Su vend.
Soovin, et siinsamas õues,
riietaksid lahti end.
Päästad mantli hõlmad valla,
kleidinööbid lahti eest.
Tulvaveega rentslist alla,
häbelikkus kaob Su seest.

Ref: Pille-Riin, Pille-Riin,...

Seisad lumes, nagu loodi,
tead, et tahan tulla ma.
Sinu tupp, Sinu voodi,
Sinuga koos hullama.
Tänasest on saanud eile,
triibulisse patja pead surume,
ja tundub meile,
inimesed kõik on head.

Ref: Pille-Riin, Pille-Riin,...

Hommikuses päikses aga,
sinisilmad lahti teed.
Kuulatad, kuis akna taga,
rõõmsalt vulisevad veed.
Ära mulle silma tüki,
päikene, va pudrusilm.
Läbi väikse klaasitüki
roheline näib maailm.

Ref: Pille-Riin, Pille-Riin,...

7. Lilleke rohus

A. Aigro

Tüdruk vaatab lille, lill kasvab rohus
ja tüdrukul meeldib see lilleke rohus
Tüdruk vaatab lille, mina tüdrukut rohus
ja minule meeldib see lilleke rohus

Ref: Lilleke rohus, lilleke rohus
lilleke rohus, aaaa...
Lilleke rohus, lilleke rohus
lilleke rohus, aaaa...

Tüdruk vaatab lille, ei märka, et ohus
on tema ja maailm ja lilleke rohus
Tüdruk vaatab lille, ei lill kasva rohus
ja miskit ei taipa ses tohuvabohus

Ref: Lilleke rohus, lilleke rohus...

Tüdruk vaatab lille, lill kasvab rohus
on tema ja maailm, on tema ja maailm
on tema ja maailm ja lilleke rohus

8. Kaitseta

J. Kreem, Sullivan

Keegi pole siia ilma sündind surema,
liivakella ajavoolu peatada ei saa.
Ütle miks nii teed, kelle eest põgened
mulle mõistmatuks jääb see.

Keegi pole siia ilma sündind ootama,
armastust ei vaja ma, et selles pettuda.
Keda uskusin, kellest unistasin
sellest ära pöördusin.

Ref: Sinu pilvede riik, töotatud maa,
unede linn, kuhu peitusid sa.
Sind enam ei suuda varjata.
Pilvede riik, töotatud maa,
unede linn kuhu peitusid, peitusid sa
sind jätan üksinda ja nii kaitseta.

Keegi pole siia ilma sündind kaotama,
väidad küll, et haiget enam kukkudes ei saa.
Valu unusta, kirjad põleta,
mälestused kustuta.

Ref: Sinu pilvede riik, töotatud maa...

9. Tahan lennata

T. Raadik, J. Tätte

Vahel on nagu tahaksin midagi muud
Mitte seda mis minule antud
Ma ei ütle et tahaksin päikest ja kuud
Tahan kuube mis pole veel kantud.

Tahan naist kes on kuum nagu lõunamaa öö
Tahan kirge mis minu jaoks laetud
Ma ei nõua et oleks tal vooruslik vöö
Tahan hästi et asi saaks aetud.

Tahan rännata sinna kus jalg pole käind
Tahan korraški ära siit minna
Ma ei mõtle et oleksin kõrbesse läind
Tahaks näha või suuremat linna.

Tahan piiluda vett millel kallast ei näe
Ma ei mõtle et hullaksin laintes
Tahan korraški ta sisse vaid torgata käe
Kas tõesti ta soolaselt maitseb.

Ref: Tahan lennata, aga mitte eriti kõrgelt
Tahan lennata, aga näe, kardan kokkupõrget.
Tahan lennata, aga mitte eriti kõrgelt
Tahan lennata – kuigi kindlam on vaadata
Lendamas tuvi või kurge

Tahan proovida jooki mis purju teeb pää
Ma ei mõtle et täis tahaks juua
Tahan tunda kas tõesti see surin on hää
Et sellele ohvriks end tuua.

Tahan tunda mis tähendab tõeline torm
Ma ei mõtle et roniksin masti
Võiks puhuda tuul kasvõi mütsi mul peast
Ka see oleks pagana hästi.

Tahan eksida mõnikord tuttavalt teelt
Tahaks kohata musta kassi
Ma ei mõtle et sohu peaks uppuma teelt

Aitaks sellest kui ukсед läeks sassi.

Vahel on nagu tahaksin midagi muud
Mitte seda mis minule antud
Ma ei ütle et tahaksin päikest ja kuud
Tahan kuube mis pole veel kantud.

Ref: Tahan lennata...

10. Torm

J. Kreem

Olen tulnud liiga pikalt teelt
Tühja maja leidsin enda eest
Ja silmanurgas pisar läigatas
Ja sahtlipõhjast sinu pildi leian ma
Ja seda ainiti jään vaatama
Mälestused tolmust puhtaks pühin ma
Ei suuda elada ma ilma sinuta
Siis palun..

Ref: Lase mind sisse külma tormi eest
Võta mind soojade käte vahele
Nii ma ukسلävel palusin
Kuid sina ukse sulgesid

Mu maja sinuta nii tühi näib
Ma nagu vaim toast tuppa ringi käin
Ja õhtul kui ma vaarun voodisse
Ja õhtul kui ma mõtlen jälle sinule
Siis palun..

Ref: Lase mind sisse külma tormi eest...

11. Imeline aas

T. Urb, T. Urb, J. Kross

Sel künkal algas imeline aas,
Näis vastu taevasina sünk ja paljas.
Seal hiirekõrvul rohi oli maas,
Nii imevärske ja nii igihaljas.
Sealt künkalt algas imeline aas.

Me kuulsime, kuis puude süda löi
Ja tundsim, kuis mullast võrsus rohi.
Puud hüüdsid hääletult: ei või, ei või
Ja haljas rohi sosistas: ei tohi.
Me kuulsime, kuis puude süda löi.

Kas tõesti kord saab tõde muinasloost,
Et sellest laanest tagasi ei tulda.
Me läksime ja oksad läksid koost
Ja värskes õhus lõhnas sooja mulda.
Kas tõesti kord saab tõde muinasloost?

Ehk küll me ümber kivist linn on taas,
Me kõnnime, kui kõnniks me legendis.
Nüüd õites on me imeline aas,
Kuid kõik ta õied õitsevad meis endis
Ehk küll me ümber kivist linn on taas.

12. Oja laul

J. Tätte

Vesi ojakeses vaikselt vuliseb
ta endal laulu laulab laulab uniselt.

Ta vahtu tekitab on külüm
ta päikest peegeldab on külüm.

Üle kivide ja mätaste
vesi vaikselt pehmelt voolab.

Ta väga rahulik on küll
ta väga rahulik on küll.

Ref: Iga vesi jõuab ükskord jõkke

ta selleks ületab kõik tõkkes
kuid varsti oja tahab tagasi

ta oma koju tahab tagasi.

Iga vesi jõuab ükskord jõkke

ta selleks ületab kõik tõkkes
kuid varsti oja tahab tagasi

ta oma koju tahab tagasi.

Vesi ojakeses vaikselt vuliseb

ta endal laulu laulab laulab uniselt

ta vahtu tekitab on külüm

ta päikest peegeldab on külüm.

Üle kivide ja mätaste
vesi vaikselt pehmelt voolab

ta väga rahulik on küll

ta väga rahulik on küll.

Ref: Iga vesi jõuab ükskord jõkke..

13. Käime katuseid mööda

H. Sal-Saller

Käime katuseid mööda
Lähme kolame pööningute peal
Nad ei tea mida mõelda
Need kes pole iial käinud seal
Näitad meile suunda
Vana tuulelipp
Siia ülesse kuulda ei ole midagi

Käime katuseid mööda
Tule lähme turnime tornides
Lähme katsume pilvi
Lähme värvime taeva siniseks
Ühed tahavad palju, teised rohkem veel
Mõned tahavad kõike
Nad ei kõnni katustel

Ref: Me ei näe teisi kihutamas ringi
Meil on silmad ainult teineteise jaoks
Meil on aega hoida teineteisest kinni
Maailm kuhugi ei kao....maailm kuhugi ei kao

Üksik mees istub kodus
Joob õlut ja üksinda kurvastab
Üksik hooldaja naine vaatab üksinda viimast seebikat
Klaasist akende taga
Ja neid on rohkem veel
Ja nad on üksinda kodus
nad ei kõnni katustel

Ref: Me ei näe teisi kihutamas ringi...

14. Saaremaa valss

D. Vaarandi, R. Valgre

Seal laupäevaõhtuselt lõhnavad kased,
kui nendesse vajutad hõõguva näo,
ja pühapäev hinges sind uskuda laseb,
et õnne vaid kauguses kukuvad käod.

Refr: Oh, keeruta, lennuta, linalakk-neidu,
kel silmist nüi kelmikaid sädemeid lööb!
Ei sellist küll maailmas kusagil leidu
kui Saaremaa heinamaal juunikuu ööl.

Ning hämaras toomepuu lumena valev
on sinule hõiskavaid ööbikuid täis.
Miks muidu su huuled ja õhetav pale
nüi õunapuu õiele sarnane näib!

Refr: Oh, keeruta, lennuta ...

Oi, Saaremaa niitude kastesed süled,
öövaikuses lauludest helisev nurm!
On pilvedest helendav taevas su üle
ja kirgliku suudluse esmane hurm.

Refr: Oh, keeruta, lennuta ...

Just sellisel heinamaal peamegi pidu,
kus hämarik koidule ulatab käe.
On kõikide mõtteid ja toiminguid sidund
see tööde- ning rõõmudeküllane päev.

Refr.: Oh, keeruta, kudruta kavalat juttu,
kuldtärniga nooruke sõjamees sa.
Me ööd on nüi valged ja kuluvad ruttu,
et linalakk-neidu sa püüda ei saa.

15. Kaks tüdrukut

Kaks tüdrukut lähevad puiestee tänaval
aega on palju nad jõuavad küll
Kus te küll käisite kellega laulsite
ilusad tüdrukud silmad täis tuld
Mis pärast ometi mööda must läksite
kõpsumas kingad ja järel teil tuul
Ma olen viimastel päevadel halvasti
tundnud et mul pole öösiti und

Puiestee tänaval ongi üks puiestee
siis kui ka puudest on alles vaid känd
Mis teie nimed on ilusad tüdrukud
sajand saab läbi ja siis algab uus

Kaks tüdrukut lähevad puiestee tänaval
aega on palju nad jõuavad küll

16. Eesti muld ja eesti süda

L. Koidula, R. Rannap

Süda, kuis sa ruttu tõused
kuumalt rinnus tuksuma,
kui su nime suhu võtan,
püha Eesti – isamaa!
Head olen näind ja paha,
mõnda jõudsin kaota,
mõnda elus jätta maha –
sind ei iial unusta!

Sinu rinnal olen hingand,
kui ma vaevalt astusin.
Sinu õhku olen joonud,
kui ma rõõmust hõiskasin.
Minu pisaraid sa näinud,
minu muret kuulnud sa –
Eestimaa mu tööd, mu laulu,
sul neid tulin rääkima.

Oh ei jõua iial öelda ma,
kuis täidad südame!
Sinu rüppe tahan heita ma
kord viimse unele.
Ema kombel kinni kata
lapse tuksvat rinda sa.
Eesti muld ja Eesti süda –
kes neid jõuaks lahuta.